

вѣдоха на Яреопѣгъ, и говорѣха: можемъ ли да разумѣемъ какво ѣ това нѣво оученіе, коѣто проповѣдавашъ;

20 Защото чѣдны нѣкои (работы) тѣрашъ въ наши те оуши. Искаме прочее да разумѣемъ, що ще да бждатъ тѣа работы;

21 (Я сички те Яюинане, и колкото странни се намираха тамъ, въ нищо друго се не оупражнявахъ, но токму да говоратъ или да слѣшатъ нѣщо нѣво).

22 И застана Павелъ на средѣ Яреопѣга, и рече: мъжїе Яюинейстїи. азъ вы глѣдамъ защо сте въ сичко боговазлюбви.

23 Защото като замѣнѣвахъ и изглѣдовахъ ваши те богопочитателни мѣста, намѣрихъ и едно капище на коѣто бѣше написано: на незнаемшатъ бгъ Тогова Бга, когото вы не знаете а почитате. азъ вы то проповѣдвамъ.

24 Бгъ който ѣ сотворилъ мїръ и сички те (твари) които са въ него, той понѣже ѣ Гдъ на-небѣ то и на-землѣта, не живѣе въ цѣрквы направены ѡ ржцѣ те чело-вѣчески:

25 Нито прїима слѣженїе ѡ ржцѣ чело-вѣчески, като да бѣ мъ требвало нѣщо,

понѣже дава на сички те живѣтъ и дѣханїе и сичко (друго).

26 И создалъ ѣ ѡ една крѣвь сичкіатъ родъ чело-вѣческій, за да живѣатъ по сичко то лицѣ на-землѣта, и ѡпредѣлилъ ѣ преддречѣнни времена та, и сноре те на-населѣнїе то имъ:

27 За да трасатъ Гдъ, и да бѣ го като съ ржцѣ на-пипали и нашли: ако и да не ѣ далѣче той ѡ секогъ ѡ насъ.

28 Защото съ него живѣемъ и мрдаме, и имамъ бытїе: каквѣто и нѣкои ѡ ваши те стїхотворцы са рекли: нїе сме родъ Бжїи.

29 Понѣже сме прочее родъ Бжїи, не требѣва да мысли-ме защо ѣ подобенъ Бгъ на злато, или на сребрѣ, или на камень, и работенъ съ худѣжество и съ хитрѣсть чело-вѣческа.

30 Понѣже прочее презїра времена та на-незнанїе то, сегдъ заповѣдва на сички те чело-вѣцы секаде да се покѣатъ.

31 Защото ѣ ѡпредѣлилъ единъ дѣнь, въ който ще да сѣди сичка та вселѣнна съ правда, чрезъ чело-вѣка когото ѣ предѣлилъ, и оувѣрилъ сички те за него, понѣже го воскресїи ѡ мѣртѣвы те.